

Durga Dass v. Tara Rani (Mehtar Singh, C.J.)

ਇਹ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ੋਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਨਿਰਣਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੂਹਦਾ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(28) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚੋਣ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਈਆਂ ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਕੋ-ਆਪ੍ਰੇਟਿਵ ਸੁਸਾਇਟੀਜ਼ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 77, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਗ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰ.ਐੱਸ. ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ—ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ., ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ ਅਤੇ ਪੀ.ਸੀ. ਜੈਨ ਜੇ.ਜੇ.

ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਤਾਰਾ ਰਾਣੀ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 483 ਆਫ 1968

1968 ਦਾ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ 5674

14 ਮਈ 1969 ਈ.

ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ (1955 ਦਾ XXV)- ਧਾਰਾ 13 ਅਤੇ 25— ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫਰਮਾਨ — ਧਾਰਾ 25(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਧਿਰ— ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ—ਕੀ ਝੂਠ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਉਸੇ

Durga Dass v. Tara Rani (Mehtar Singh, C.J.)

ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 1 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ ਵਿਚ 25, ਕਨੂੰਨ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਪਤੀ ਜਾਂ ਪਤਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਰਣਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਅਨੁਦਾਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸਥਾਈ ਗੁਜ਼ਾਰਾ। ਜਦੋਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਤੀ ਜਾਂ ਪਤਨੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪਤੀ ਜਾਂ ਪਤਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਲਈ ਪਰਮਾ-ਨੋਟ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਰੀ ਰਹੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਰਮਾਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸੀ।

Durga Dass v. Tara Rani (Mehar Singh, C.J.)

ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਰਮਾ ਗੁਜਾਰੇ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਮੁੱਖ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਇਤਫਾਕੀਆ ਹਨ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੁਆਰਾ, ਵਿਵਾਦ ਜਾਂ ਦਲੀਲ ਦੇ ਘੇਰੇ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ 25. ਇਸ ਲਈ ਤਲਾਕ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਧਿਰ ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 1 ਦੇ ਅਧੀਨ ਗੁਜਾਰੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। (ਪਰਾ ੫)

ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸ੍ਰੀ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ ਵੱਲੋਂ 6 ਮਈ, 1969 ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇੱਕ ਅਹਿਮ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਕੋਲ ਕੇਸ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸ੍ਰੀ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਮਾਣਯੋਗ ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ ਦੀ ਸਪੂਰਨ ਬੈਚ ਨੇ 14 ਮਈ, 1969 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ। ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸ੍ਰੀ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ 21 ਮਈ, 1969 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ।

ਮਾਨਯੋਗ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ ਕੇ ਮਹਾਜਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਅਪੀਲ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਆਰ.ਐਲ.ਏ.ਗਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਆਰ.ਏ.ਐਮ.ਆਰ.ਐੱਗ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ। _ _

ਐਚ ਐਸ ਸਿਬਲ ਅਤੇ ਆਰ ਐਸ ਨਰੂਲਾ ਜੇ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਫੁਲ ਬੈਚ ਦਾ ਹੁਕਮ

ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ - ਇਸ ਬੈਚ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ-

"ਕੀ ਤਲਾਕ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਕੋਈ ਧਿਰ ਅਜਿਹੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1955 ਦੇ ਐਕਟ 25 ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਮੁੱਖ ਕਿਰਾਏ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ?"

(2) 23 ਅਗਸਤ, 8, 1968 ਨੂੰ, ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਤਾਰਾ ਰਾਣੀ ਉਰਫ਼ ਤਾਰਾ ਦੇਵੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਤਲਾਕ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਉਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1955 (1955 ਦਾ ਐਕਟ 25) ਦੀ ਧਾਰਾ 25(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ 1955 ਦਾ ਐਕਟ 25, ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਪੁਨਰ-ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਗੁਜਾਰੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 50 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ, ਗੁਜਾਰੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਚੱਲ ਅਤੇ ਚੱਲ-ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਉਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਪੇਟੈਂਟ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਹੈ।

(3) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਤਲਾਕ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ। ਗੁਜਾਰਾ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਵਜੋਂ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਰੁਤਬਾ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਹੀ ਖਿੱਚੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਮਹਿਤਾ ਗੁਣਵੰਤਰੇ ਮਗਨਲਾਲ ਬਨਾਮ ਬਾਈ ਪ੍ਰਭਾ ਕੇਸਵਜੀ (1) ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਈਪੀ ਜਗਦੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਗੁਲਾਟੀ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਤੀ (2) ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਗੁਜਰਾਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ

ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਆਂਇਕ ਅਲਹਿਦਗੀ ਲਈ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਵਾਲ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਤਨੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਲਾਕ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ, ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਇਹ ਅਪੀਲ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਹੈ।

(4) ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 25, ਜੋ ਕਿ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇਕੱਲੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ- ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

"25. (1) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਅਣਵਿਆਹਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਮਾਸਿਕ ਜਾਂ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ ਆਉਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਪੱਤੀ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਆਚਰਣ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਇਗੀ, ਜੋ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਹਾਂ।

(1) *ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1963 ਗੁ. 242.*

(2) *1965 ਕਰ. ਲਾਅ ਜਰਨਲ ਪੀ.ਬੀ. 696.*

(3) ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਬਦਲ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸੋਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਅਦਾਲਤ ਜਾਇਜ਼ ਸਮਝੇ।

(4) ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਧਿਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਮੁੜ-ਵਿਆਹ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜਾਂ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਧਿਰ ਪਤਨੀ ਹੈ, ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਹਿਸਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਧਿਰ ਪਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਔਰਤ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਏ ਹਨ, ਇਹ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਿਸਤੇਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਤਲਾਕ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ। ਉਹ ਹੁਣ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 25 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਜਿਹਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਅਤੇ ਰੁਤਬਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 25 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਨਹੀਂ

ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗੁਜਰਾਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜੂ, ਜੇ. ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 25 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਤਲਾਕ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 25 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ, ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। 25 ਸਿਰਫ਼ ਤਲਾਕ ਜਾਂ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਜਾਂ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 25* ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਗੁਜਰਾਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ - ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਅਲਹਿਦਗੀ ਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੇਦ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਜਰਾਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਣਾਉਣ ਨਾਲ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 25 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਤੋਂ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਧਿਰ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗੁਜਰਾਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ, ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਧਿਰ ਪਤਨੀ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਰਹੀ, ਜਾਂ, ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਧਿਰ ਪਤੀ ਹੈ, ਕਿ ਉਸਨੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਏ ਹਨ, ਇਹ ਗੁਜਰਾਤ ਭੱਤਾ ਦੇਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਵਜੋਂ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਗੁਜਰਾਤ ਭੱਤੇ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 25 ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਧਿਰ, ਭਾਵ ਪਤੀ ਜਾਂ ਪਤਨੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗੁਜਰਾਤ ਭੱਤਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੇਲ ਧਰਮਸ਼ੀ ਪ੍ਰੋਮਜ਼ੀ ਬਨਾਮ ਬਾਈ ਸਾਕਰ ਕਾਂਜੀ (3) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰਾਜੂ, ਜੇ. ਮਹਿਤਾ ਗੁਣਵੰਤਰੇ ਮਗਨਲਾਲ (1) ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਕੇਸ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉੱਨਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਵੱਲ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਆਰੀਆ ਕੁਮਾਰ ਬੱਲ ਬਨਾਮ ਆਈ ਲਾ ਬਾਲ (4) ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਈ ਗੁਜਰਾਤ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਲਈ ਰਾਹਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਹਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸੰਜੋਗ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁੱਖ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸੇ ਰੁਤਬੇ ਨਾਲ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਰਹੇ।

}

(5) ਜਦੋਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 25 ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਪਤੀ ਜਾਂ ਪਤਨੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸਥਾਈ ਗੁਜਰਾਤ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ

ਲਈ। ਜਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

- (3) ਏਆਈਆਰ 1968 ਗੁ. 150
- (4) ਏਆਈਆਰ 1968 ਕੈਲ. 276.

ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਤੀ ਜਾਂ ਪਤਨੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼, ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਪਤੀ ਜਾਂ ਪਤਨੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਉਸਦੇ ਆਚਰਣ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੋ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਰੀ ਰਹੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸਥਾਈ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਮੁੱਖ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਇਤਫ਼ਾਕੀਆ ਹਨ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੁਆਰਾ, ਵਿਵਾਦ ਜਾਂ ਦਲੀਲ ਦੇ ਘੇਰੇ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ. ਇਸ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤਾ ਦੇਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਰਖਾਸਤ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਲਾਕ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਖਰਚੇ ਘਟਨਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਗੇ।

ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.—(6) ਮੈਂ ਮਾਈ ਲਾਰਡ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਜਵਾਬ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ—ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਡੀ.ਕੇ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਐਸ. ਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਜੇ.ਜੇ.

ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਔਲਖ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1966 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2788

23 ਅਪ੍ਰੈਲ 1970

ਪੰਜਾਬ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ (1925 ਦਾ VIII)- ਸੈਕਸ਼ਨ 12(1), 12(5) ਅਤੇ 14(1)- ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ-ਦਾ ਭੰਗ—ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ—ਕੀ ਸਿਰਫ ਸਾਰੇ ਨਿਆਂਇਕਾਂ ਦੀ ਥਕਾਵਟ 'ਤੇ ਹੀ ਵਰਤੀ ਜਾਵੇ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੰਮ - ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ - ਕੀ ਧਾਰਾ 12(1) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ - ਧਾਰਾ 14(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਭੰਗ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਖਿਤ - ਮੁੜ-ਗਠਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ - ਕੀ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ-ਪੰਜਾਬ ਗਵਰਨਰਜ਼ ਸਕੱਤਰੇਤ ਆਰਡਰ (1966) -ਪੈਰਾ 3(ੳ)-ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮ (1953) — ਨਿਯਮ 11 ਅਤੇ 31 ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀਆਂ ਆਈਟਮਾਂ 14 ਅਤੇ 21 — ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼— ਕੀ ਖੁਦ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ - ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ - ਭਾਵੇਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ।